

红狐丛书·中东卷
炼火尽头的祈祷

Winds Howl through the Mansion

Bejan Matur

四处是风的别墅

[土] 白江·马突尔

李智育 译

江苏凤凰文艺出版社
JIANGSU PHOENIX LITERATURE AND
ART PUBLISHING LTD

四处是风的别墅

[土] 白江·马突尔

李智育 译

Winds Howl through the Mansions

Bejan Matur

江苏凤凰文艺出版社
JIANGSU PHOENIX LITERATURE AND
ART PUBLISHING, LTD.

图书在版编目 (CIP) 数据

四处是风的别墅：土汉英对照 / (土) 白江·马突尔著；李智育译. — 南京：江苏凤凰文艺出版社，2018.1
(红狐丛书. 炼火尽头的祈祷)

ISBN 978-7-5594-1388-8

I. ①四… II. ①白… ②李… III. ①诗集—土耳其—现代—土、汉、英 IV. ①I374.25

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2017)第 272998 号

书 名 红狐丛书·炼火尽头的祈祷：四处是风的别墅

主 编 北 岛

著 者 (土)白江·马突尔

译 者 李智育

责任编辑 于奎潮 王娱瑶

特约编辑 薛 倩 傅春晖

装帧设计 周安迪

出版发行 江苏凤凰文艺出版社

出版社地址 南京市中央路 165 号，邮编：210009

出版社网址 <http://www.jswenyi.com>

印 刷 江苏凤凰通达印刷有限公司

开 本 787×1092 毫米 1/32

印 张 1.625

字 数 21 千字

版 次 2018 年 1 月第 1 版 2018 年 1 月第 1 次印刷

标准书号 ISBN 978-7-5594-1388-8

定 价 50.00 元 (全七册)

(江苏凤凰文艺版图书凡印刷、装订错误可随时向承印厂调换)

RÜZGÂR DOLU KONAKLAR

1

TÖREN GİYSİLERİ

34

目录

四处是风的别墅 12

礼服 36

Contents

Winds Howl through the Mansions 23

Ceremonial Robes 38

RÜZGÂR DOLU KONAKLAR

Doğduğumuzda
Bizim için yaptırdığı sandıklara
Gümüş aynalar
Lacivert taşlar
Ve Halep'ten kaçak gelen kumaşlar
Dolduran annemiz
Bir zaman sonra
Bizi koyup o sandıklara
Yol
Rüzgâr
Ve konakları fısıldayacaktı kulağımıza.
Yalnız kalmayalım diye karanlıkta
Çocukluğumuzu ekleyecek
Avunmamızı isteyecekti
O çocuklukla.
Sırtımızdan jiletle akıtılan kanın
Kariştiği uzun ırmağa
Bırakıldığımızda
Annemiz bu kadarını istemezdi
Bu yüzden
O uyurken
Uzaklaştık
Diyorduk sulara.

Gidişin kendisinden artakalan
Her şey, herkes burada.

Ben buradayım
Kardeşlerim yitikliğiyle burada
Annem elbiseleriyle
Erkek kardeşim savaş korkusuyla
Babam burada hiç uyanmış olmasa da
Dünya eksilmiş etrafımda
Bir düş sanki olanlar
Uzayan ve uzadıkça acıtan

I
Annemiz
Siyah kadife elbisesini okşadığında
Saçlarını düşürerek bakışlarına
Babamızı hatırlardı:

Beyaz bir dağda olduğunu söylüyordu onun
Beyaz ve her bahar küçülen bir dağda

II
Hepimizden büyük olan
Ve uzaktaki savaştan korkan
Erkek kardeşimiz
Dönmeyince bir daha
Biz de korktuk savaştan.
Ama savaş değildi onu bırakmayan.
Gelirken yanımıza

Atıyla uyumuş
Babamızın karşısındaki karlı dağda

Annemizin yüzü azaldıkça
Omuzları küçüldükçe annemizin
Şaşırdık hangi dağa bakacağımıza

III
Evimizin uzun sofasında
Kadife elbisesi uzayıp
Gümüş başlığı ağırlaştıkça
Bolardıkça gümüş kemeri
Annemiz benziyordu baktığı dağlara.
Baharda inceliyordu kabuğu
Ama ulaşamıyorduk ona.
Ölüyordu
Bu defa gerçekten eriyordu
Bir daha görünmedi sofada

IV
Her kış kaybolan
Ve baharda ortaya çıkan
Bir ağaç oldu annemiz

Dövmeleri olan bir meşeydi o
İniltisi geliyordu kulağımıza

V

Annemiz

Her gece siyah kadifesiyle
Dolaşıyordu dağların arasında
Kökleri olmayan bir meşeydi o
Suskun, arasıra ağlayan

Ayrılmadan daha
Toplaşır gölgesine annemizin
Fısıldaşırdık aramızda
Tanrım n'olur bağışla
Evimizi bağışla tanrım n'olur
Dokunma sofamıza
Orada gülebiliyoruz ancak
Orada adamakıllı susuyoruz
Orada ağızımız bizim oluyor
Dokunmasak da

Görüyoruz annemizi uzaktan

VI

Soğuklar başladığında
Atlılar gelmişti bizi almaya
Yaşlı ve tuhaf atlılardı
Korkutmuşlardı bizi
Kar yağmıştı bakışlarına.
Ve hiç konuşmadan bizimle

Bakmadan ellerimizin küçüklüğüne
Konaklara götüreceklerdi bizi
Rüzgârla uğuldayan konaklara

VII

Annemiz

Babamızın ve kardeşimizin ortasında

Usulca uyurken

Uzaklaştık yaşlı atlılarla.

Boynumuz ağrıdı geriye bakmaktan

Gözlerimiz uzadı her kıvrımda.

Ama boşuna

Boşuna bizim ağlayışımız

Hastalığımız boşuna

Yönü yitirmişti atlılar

Dönemedik bir daha

VIII

Dağlardan yuvarlanan taşlar gibiydik.

Dört kızkardeş

Gölgesiyle derinleşen bir vadide

Artık bizim olmayan

Yatağımızı aradık

Aradık yatağımızı günlerce.

Kaç dağ gittiysek

O kadar uzaktık birbirimizden
O kadar yalnız kendimizle

IX

Ne son ne başlangıç
Ne içeri ne dışarı
Oradaydık
O taştan dünyanın ortasında.
Yollarımız uzadıkça
Annemizin dövmeleri kararmakta

X

Ayrılacaktık herbirimiz
Bir yolağzında.
Ama önce kim
Kim korkacaktı
Yoldan
Gecedен
Ve yaşlı atlıdan.
Sıramız yoktu
Bu yüzden ürperiyorduk her ayrımda.

Ben kalmıştım sona
Önümde uzanan dar yolla
Acılarından güç alan
Bir yolcuydum artık hayatta

XI

Geldiđimde rüzgâr dolu ilk konađa
Günlerce uyudum
Kilimler ve bakırlar arasında.
Rüzgârı sevebilirdim
Kapılar ve pencereler olmasa

XII

On yılım geçti rüzgârla
Üşüdüm her konakta
Konuşmanın ne anlamı var diyordum
İnsanın yankısı olmazsa

Suskun konaklar gibiydim
Kapıları gittikçe çoğalan

XIII

Gümüşler ve atlar azaldıkça
Taşınıyordum oradan oraya
Yıldızların sesini tanıyordum
Güneye yaklaştıkça

XIV

Geceleri
Yalnız ve budala ay
Bana benziyordu

Bir tuhaflık vardı gülüşümde
Büyüyordum.
Aşkı düşünüyordum arasıra
Efendisini gövdenin.
Hangi gece uykusuz kalsam
Toprak kokuyordum

Ve çıktığım her yolculukta
Yorgunluğuma aldırmadan
Düşler kuruyordum.
Yolların korkutmadığı bir zamanda
Yoksulluğuyla alay eden
Yeşil gözlü bir adam çıktı karşıma
Gözleri koyulaştı adamın
Yaşlandıkça

XV

Çocuklarım oldu o yeşil gözlü adamdan
Biri askerdeyken, diğeri kızıl saçlı olan
İki oğlan.
Ve gelinim,
Her gece kızıl saçlı oğlumla uyuyan.
Üşürdü hep
"Yenge ayakların ne sıcak"
Derdi ona sokularak.
Onüç yaşında iki çocuk

Uyurlardı her gece fısıldaşarak.
O gecelerden birinde
Yağmur girmişti uykusuna.
Saçlarını bana bırak
Saçlarını bana bırak
Diyen yağmur,
Büyülemişti oğlumu uykuda.
Saçlarını rüzgârla yıkadığı
Tepeye çıktığımda
Görünen ova
Sular altındaydı
Bulutlar yapışmıştı toprağa.
Bir kıpırtı bekliyordum
Bir ses
Oğlumu gizleyen sulardan.
Arkamda toplanan köylüler
Uçları yanan sopalarla
Karanlığı hatırlattılar bana.
Duramazdım
İndim buharlaşan toprağa.
Çamurlar arttıkça
Gücüm yetmiyordu karanlığa.
Üşümesinden korkuyordum yine
Saçlarının kirlenmesinden.
Bir ses
"Ölmüş" dediğinde

Üşümüyordu artık oğlum
Sessizdi yağmurdan.
Yüzüm çamurlu ve keder içinde
Taşdım gövdesini,
Saçlarını taşdım ellerimde.
Yüzükoyun bindirildiği at
Tepeyi çıkarken
Işık sızdırıyordu gizlice.

XVI

Yeşil gözlü adamın
Bıraktığı yatakta
Yaşlanıyorum tavana baktıkça.
Artık
Anneminki kadar uzun eteklerim.
Saçlarım uzun
Oğlumun kızıl saçlarından.

Kısa sürdü her şey
Yolculuklar
Ölüm
Ve konaklar
Hiçbir şey kalmadı etrafımda
İsten kararmış sütunlardan başka

Gücümü toplamalıyım son defa
Saçlarım kına kokmalı
Elma çiçekleri olmalı suyumda.
Ve tanrı beni duyuyorsa
Daracak bir mezar istiyorum ondan
Konakların büyüklüğünü
Uğultusunu unutturan